

ZPRAVODAJ 20. ROČNÍKU SETKÁNÍ DIVADELNÍ, HUDEBNÍ, TANEČNÍ, LITERÁRNÍ, VÝTVARNÉ A JINÉ ALTERNATIVY
PRAHA PARDUBICE BRNO

Studio Hrdinů – Jan Horák a Michal Pěchouček: Citový komediant

STŘEDA 2. 10. DEN NA PLNÉ OPRÁTKY

od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtíková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service

Art service pro jednoho diváka (každou hodinu je vpuštěn jeden divák, Malý a Velký sál, předchozí objednání nutné: 721 445 082, the.stranger.gets.a.gift@gmail.com)

Umělkyně, z rozličných oborů, vytvořily tři na sobě nezávislé (ale souběžně probíhající) performance/instalace – Amuleto, Interruptor a Reminiscencia, které Uživatel může na vlastní kůži zakusit.

20:00 Studio Hrdinů – Jan Horák a Michal Pěchouček: Citový komediant Premiéra

Proč Julius Fučík? Protože se jeho osud specificky dotýká témat hrdinství a mučednictví, které jsou pro český svéráz něčím nepatřičným. Fučík a jeho mýtus prošel několika interpretacemi a lze bez nadsázky říct, že byl jediným českým mučedníkem dvacátého století, tedy tím „glorifikovaným“ a nakonec i odvrženým. Komunisté po nástupu k moci vytvořili obludný fučíkovský mýtus a z jeho vdovy udělali nástroj agitace.

REŽIE: Jan Horák a Michal Pěchouček, **HUDBA:** Dominik Gajarský, **SCÉNOGRAFIE:** Michal Pěchouček, **KOSTÝMY:** Andrijana Trpkovič. **HRAJÍ:** Stanislav Majer, Petr Šmíd, Dana Poláková, Tereza Hořová. **Po představení křest soundtracku k inscenaci**

ČTVRTEK 3. 10. DEN AUDIOVIZUÁLNÍCH PERFORMANCÍ

od 12:00 Alfred ve dvoře – C. Maldonado, B. Lacktorin, K. Fojtíková a J. Serran: The Stranger Gets a Gift Service

Info viz program středa 2. 10.

20:00 Studio Hrdinů (Malý sál) – Vladimír 518 a David Vrbík: Můj pes má hlad

Speciálně pro festival připravené vystoupení kombinující žánry koncertu a divadelní performance. Audiovizuální projekt sdružení SPAM si jako materiál bere skladby z několika posledních Vladimírových desek, rozkládá je a následně znovu skládá do nového tvaru. Tímto procesem tak testují analogie i odlišnosti klubového a divadelního prostředí. To vše za doprovodu videa, laseru, světla a tanečníků (Jana Vrána a Palo Kršiak).

Vytvořeno speciálně pro festival.

21:30 Studio Hrdinů (Velký sál) – Petr Krusha: 2A2V n.11

Další série synchronní audiovizuální instalace. S využitím dnes už zastaralé technologie VHS, kde se přenáší v analogovém prostředí 2 video signály do 2 audio signálů. Ve videu se využívá rytmických sekvencí černobílých horizontálních čar jako automatické notáže pro audio sekvence (kolem 50 Hz), ze kterých vzniká velké spektrum zvuků zmixovaných v ambientnoise. Doprovázena performance Petra Krushy. ●

TŘI OTÁZKY PRO JANA HORÁKA, ŠÉFA STUDIA HRDINŮ

Michal Pěchouček, Jan Horák: *Církev* (premiéra byla uvedena loni v rámci festivalu ...příští vlna/next wave...)

Ve spolupráci s festivalem ...příští vlna/next wave... připravujete premiéru hry Cítový komediant o Juliu Fučíkovi, co vás zaujalo na této osobnosti?

K Juliu Fučíkovi jsme s Michalem Pěchoučkem přišli vlastně náhodou. Původně tento projekt měla realizovat Kamila Polívková, ta se ale již cítila trochu unavená politickými tématy. Rozhodli jsme se tedy, že se toho ujme.

Tím začal dlouhý a pro nás velmi zajímavý a novátorský proces seznamování se s tímto tématem. Dá se říci, že na začátku jsme věděli více, co dělat nechceme, než chceme. Postupně jsme se propracovávali k výsledné podobě, která jistě bude pro spoustu lidí minimálně problematická, pro nás ale jediná možná, tedy maximálně okleštěná o politikum. Zjednodušeně řečeno nám šlo o určité smíření. Fučík se po nástupu komunistů k moci stal nástrojem oblundného konstruktů, jeho žena pak jeho více či méně dobrovolným nástrojem. Po revoluci došlo k odmítnutí tohoto mýtu a k postupnému zapominání na tuto jistě výjimečnou osobnost českých dějin. Nenárokuje si rozhodně právo na historickou objektivnost, nejedná se o žádné dokumentární drama. Jde nám o to ukázat konkrétního člověka s konkrétním temperamentem, a to není nikdy banální. Jediné hodnotící politikum pro nás je přesvědčení, že kdyby Fučík přežil okupaci, nepřežil by procesy padesátých let.

Od otevření Studia Hrdinů spolupracujete v tvůrčím tandemu s výtvarníkem Michalem Pěchoučkem. Co vám tato spolupráce dává?

S Michalem Pěchoučkem spolupracuji již od mého působení v Divadle MeetFactory, které jsem rozjížděl a po čtyři roky vedl. Osobně jsme se neznali, ale na mě velmi silně působili jeho výtvarné práce, a protože jsem věděl, že ho divadelní svět láká, tak jsem ho oslovil s konkrétní nabídkou, tedy aby napsal divadelní hru a zrežiroval ji. Michal souhlasil za podmínky, že ji budu režirovat s ním. Tak vznikla v roce 2009 inscenace *Muži malují* a od té doby pravidelně spolupracujeme. Ani jeden z nás by o sobě neřekl, že je režisérem, alespoň ne v tom esenciálním smyslu. Společně ale vytváříme divadelní jazyk, který není omezený divadelními konvencemi a pro který je příznačný určitý konceptuální přístup, který si s těmi konvencemi hraje a narušuje je. Uvědomujeme si, že je to dost zvláštní pracovat v režijním tandemu, nám to ale velmi dobře funguje, máme rozdělené role tak, aby jsme se při zkoušení nepřekřičovali, vše ale samozřejmě v průběhu společně probíráme.

Čím je pro vás divadlo?

Divadlo je pro mě komunikací se světem, zároveň velkou výzvou, protože tato forma komunikace je mi svým způsobem bytostně nepřijemná.

Barbora Karešová

OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝMI DNY

Divadla Mimotaurus – Sedmého dne FOTO: PEPA DVORACEK

VEČER VE STUDIU PAMĚŤ

Čtvrtý festivalový večer s podtitulem **Příběhy o statečnosti** se nesl v ovzduší intelektuálního odboje proti totalitě a nezníitelné síly lidského ducha. Sklepní prostor Studia Paměť, sídlo Divadla Na tahu v Soukenické ulici, je skrytý mimo obudný stín Palladia a mísí se v něm nostalgie po Václavu Havlovi se stále bijícím srdcem nejen absurdního divadla. Je to místo, kde se přikuluje i po letech a kde by se Ferdinand Vaněk necítil nervózně. Večer sestával ze dvou scénických čtení, jejichž tématem bylo disidentství a syrová lidská rozporuplnost.

Jak biografický portrét **Julek Ondřeje Elbela** o opomíjeném, avšak nezapomenutém disidentovi J. A. Vargovi, tak „vaňkovku“ **Skif** z pera **Reného Levínského** spojuje zatvřelost v boji za pravdu, na úkor osobního života. Ani v jedné z aktovek však není nepřítel v podobě lidí spjatých s totalitním režimem vykreslován jako nemyslitelná tupá obluda máchající se v krvi batolat. Lidé spráhnutí s totalitou jsou tu spíš neinformovanými zadumanými fracky s nebezpečnou zbraní a s vlastními slabostmi.

Otto Linhart

VRAŽDĚNÍ LOUTEK

Pátý den Bůh stvořil zvířata. Pátý den festivalu ...příští vlna/next wave... byl ve znamení hororu o lidech a bytostech, které byly stvořeny v den, kdy Bůh měl odpočívat. Sedmého dne. Premiéra hororu z doby Husákovy normalizace **Divadla Mimotaurus – Sedmého dne** – se odehrála v prostorách klubu Rock Café a chvílemi šlo skutečně doslova o život. A to nejen těm, kteří se ve zvráceném režimu dokázali ohnout tak, že skřípání jejich kostí muselo být slyšet až do nebe...

Tajemný režisér inscenace – LDDT – opustil klasickou loutkářskou scénu a na velkém pódiu představil syntézu loutek, činohry a videoprojekce (Markéta Jindřichová). „Temné divadlo na hranici žánrů“, psalo se v průvodním textu k představení. Temné skutečně bylo. Jan Vejražka v roli „establishmentem pronásledovaného básníka“ Jana Holase se musel vyrovnávat se zrůdným systémem, který ho vyloučil ze školy pro pár veršů, falešnými faráři a mrtvými poskoky režimu humblového typu.

Poté, co je básník vyloučen ze školy, navštíví ho záhadný doktor teologie, jemuž se Holasovy básně líbí natolik, že si u něj objedná epitaf. Také mu poradí, jak naložit s jeho vzte-

Projekt Zavřeno kvůli soukromému večírku FOTO: PEPA DVORACEK

kem vůči lidem, které by nejraději zabil. *Napiš jméno toho, kterého nenávidíš nejvíce, na papírek a ten pak vlož pod sochu svatého před kostelem*, zní rada. Bezprostředně poté přichází řada vražd na „lidech bez páteře“ – udavač, směnárník, učitelka... Jsou to vraždy skutečně brutální – tvůrci své loutky nešetří. Podřezávají je, uhryzávají jim hlavu...

Dominik Melichar

KDYŽ PRŠÍ KRÁVY A ZRAJOU JABLKA

Na den vlastní smrti člověk asi příliš nemyslí. Tím spíše si ho nepředstavuje jako veselý, hravý zážitek. Španělský dramatik Carlos Be ale napsal hru, v níž si jedna z postav „svůj den“ vysnívá, rozmarně jej očekává a vymýšlí si pro něj až surreálně potrhle scény. Například aby byla v ten den celá země pokryta květinami. Nebo aby z nebe pršely krávy. Tak se drama Carlose Be jmenuje – *Prší krávy*. A režisérka a iniciátorka přenosu Carlosových her do českého prostředí **Apolena Vanišová** je pojmenovala *Zavřeno kvůli soukromému večírku* a společně s **Petrem „Krushou“ Krušelnickým aka Antenou** nainstalovala do prostoru Galerie Trafo. A byl to skutečně zážitek.

Jde v pořadí už o třetí hru Carlose Be, kterou tvůrčí duo pod taktovkou Vanišové zinscenovalo, a završil se tak pomyslný triptych a autorčin intenzivní zájem o tohoto dramatika.

V roce 2012 jej odstartoval projekt Valentýn, který vycházel ze hry *Čekanky*, z kraje letošního roku inscenace *Všechno nejlepší* Phoebe Zeitgeist, k níž Carlos Be napsal Apoleně exkluzivně scénář na motivy kultovního amerického komiksu *The Adventures of Phoebe Zeit-Geist*, a celou autorčinu dramaturgickou linii uzavřelo ***Zavřeno kvůli soukromému večírku***.

Tentokrát je vedle tvůrců a herců pro celek představení také více než důležitý prostor, v němž se celý děj odehrává. Galerie Trafo je velmi specifická svým uspořádáním. Jde v podstatě o dva úzké koridory oddělené zdí s pár průzory u země. Při vstupu do galerie jsou diváci genderově rozdělení – muži do jedné části, ženy do druhé. V každé ihned zaujme řada starých televizorů a videoprojekcí, za nimiž stojí Petr Krusha a jeho záliba v analogu. Vedle toho „mužskou“ scénu na vyvýšeném patře tvoří okno, stůl z mlýnkem, telefon a pár židlí. V „ženské“ části je po celé délce koridoru množství přepravek s jablky.

Dominik Melichar

DIVADLO JAKO KADEŘNÍK

Když jdete ke kadeřníkovi, máte záruku, že na pár minut se NĚKDO (kadeřník) věnuje pouze VÁM (vaším vlasům). To samé platí když si necháte od pouličního čističe bot upravit vzhled vaší obuvi, když jdete na masáž, nebo se necháte

The Stranger Gets a Gift Service FOTO: PEPA DVORACEK

odvést rikšou na druhou stranu města. Může ale podobnou službu občanovi nabídnout divadlo?

Na tuto otázku se rozhodla odpovědět čtveřice performerek: **Cristina Maldonado** (autorka koncepce), **Bethany Lacktorin**, **Kateřina Fojtíková** a **Jessica Serran**, které v prostoru Alfreda ve dvoře od 1. do 3. října provozuje „divadelní službu“, tzv. Art service, s názvem **The Stranger Gets a Gift Service**. Sestává se ze tří různých performancí/instalací: Reminiscencia (zaměřená na audiální složku komunikace), Interruptor (vizuální komunikace) a Amuleto (haptická komunikace).

Pro toho, kdo nemá rád citové výlevy, je v tuto chvíli zbytečné číst dál. Kdo se v tom naopak vyžívá, nechtě pokračuje...

Já byl objednaný na Interruptor. Před vstupem mi bylo sděleno, ať si uvědomím své nynější pocity, myšlenky a náladu. Že je to důležité a že to na tom stojí. Poté jsem byl odveden do sálu, jemuž vévodil stůl se spoustou nejrůznějších předmětů mariášovými kartami, kamínky, větvičkami a drátky počínaje a sešity, fixy, žárovkou a klíčky konče. Bylo tu zkrátka vše, co vás napadne. Hotové vetešnictví. Uprostřed stolu pak byla velká bílá plocha papíru snímaná kamerou. Protože jsem si do té doby nebyl schopen přecíst, co se po mně chce, seděl jsem notnou chvíli zmateně u stolu a nic nedělal a čekal na příchod performerky – Jessicy Serran. Po nějaké době jsem to nevydržel a začal zkoumat, co se stane, když budu rukama nad papírem pohybovat. A co se nestalo. V drobném časovém posunu se na papíře promítly ruce, které

dělaly totéž, co ty moje. Další chvíli mi trvalo, než mi došlo, že to nejsou moje ruce. To už jsem pochopil, že Jessica nepřijde, ale že se mnou komunikuje skrz toto vizuální zařízení. A tehdy jsem si vzpomněl, co mi vštěpovala paní u vstupu – abych si vybavil svou náladu atd.

A tak jsem začal na papír klást předmět za předmětem, myslel na to, že toho dne se má vrátit mně milá osoba z dlouhého pobytu v zahraničí, a na papíře se projektovaly předměty, které sem v reakci na mě kladla Jessica. Po chvíli jsem měl pocit, že nekomunikuji s performerkou, ale s osobou, na niž jsem myslel. A tak jsem tu rozehrával příběh o letadle a květině a dále, přičemž nejsilněji na mě zapůsobilo, když jsem na papír napsal otázku: Where are you? a dostalo se mi odpovědi: Right here.

Byla to zkrátka úžasná půlhodina, která mě donutila zhmotňovat vlastní myšlenky a pocity a na niž jsem dostával pozoruhodné odpovědi. Pokud by se to jako služba zavedlo, určitě nebudu váhat a zajdu. A to jsem v životě u kadeřníka nebyl... Myslím ale, že je na čase tady můj citový průjem ukončit a dodat klišéové: Prostě to zkuste!

Dominik Melichar
(Více čtěte na internetových stránkách Divadelních novin:
www.divadelni-noviny-cz)

KOMPLETNÍ PROGRAM FESTIVALU

PÁTEK 4. 10.

Studio Hrdinů

DEN POCT

20:00 Velký sál – M. O. Štědroň: Udílení Poct festivalu ...příští vlna/next wave...

Slavnostní udílení Poct festivalu, tentokrát pod taktovkou Miloše Orsona Štědroňe, uvádí Jiří Štrébl. Objeví se songy z Kabaretu Ivan Blatný, Kabaret Hašek, Tony D. a Divadlo Gočár.

ŽIVÁ HUDBA: Pavel Fiedler – saxofon, Jan Švamberg – bicí, M.O.Š. – klavír. **VYSTUPUJÍ:** Alena Bazalová, Jiří N. Jelínek, Eva Velická.

21:30 Velký sál – Koncert Iamme Candlewick

Iamme Candlewick se věnuje hudbě od útlého dětství, své zásadní hudební zkušenosti ale získala především v posledních letech na cestách po celém světě. To se odráží i v konceptu jejího debutového alba I am you: „Celý projekt připomíná cestovní deník a reflektuje poslední dva roky mého života, které jsem strávila na cestách světem vnějším i vnitřním. Teče v něm řeka Ganga, zuří sněhová bouře u hranic Kanady, voní čerstvě posekané pole na jihu Evropy, já se v něm někdy schovávám pod palmou a jindy běžím strání a vždycky potkávám spřízněné duše a učím se žít.“

Písničkářka vstoupila do obecnějšího povědomí svým koncertním vystoupením na pražském magistrátě, kdy přítomným zastupitelům zazpívala požadavky na změnu pravidel pro pouliční umění (tzv. busking) v hlavním městě. „Principem pouličního hraní je moment, ve kterém se právě nacházíte. Stojíte na ulici všanc počasí, městu a momentální náladě kolemjdoucích i sebe sama a snažíte se něco sdělit. Mně se na hraní na ulici nejvíc líbí motiv tuláctví a hledačství,“ říká Iamme. Spolu s kolegy z iniciativy Buskerville se jí pak v minulém roce opravdu podařilo podmínky pro pražské buskery změnit a přiblížit tak naši metropoli světovým standartům.

DJ's Rádía 1 až do rána

SOBOTA 5. 10.

Studio Hrdinů

DEN NEXT

16:00 Malý sál – Open Stage / Divalo La'My / Vanda Z. Hutařová: Centrifuga Hadr

Autorská hra se zabývá se tématem „útěku“, pojednává o lidech, kteří spěchají, kteří utíkají, aniž by často věděli proč a kam. Ukazuje společnost, která se obává vybočit z již zavedeného systému a tak jen naučeně využívá klasických schémat chování, komunikačních klišé a točí se ve víru stereotypů.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Vanda Z. Hutařová, **DRAMATURGIE:** Lenka Smrčková.

17:30 Malý sál – Veronika Dombrovská: Postel Premiéra Jedna herečka – dva projektory

„Připadá mi, že mívám brutální, iracionální pocity zamilovanosti, naprosto neovladatelná euforie, koncentrace na jednoho člověka, trvá to pár dnů a je to jako... extáze, kterou jsem nikdy neměla, ale asi tak bych to k tomu přirovnala. Takový pocit, klasický, jarní, takový pocit, který tě úplně naplní,

že asi vlastně ani nepotřebuješ jíst, protože jídlem bys třeba zamazal tu chuť, kterou si představuješ, že ten vzduch všude kolem má.“

KONCEPT a REŽIE: Veronika Dombrovská, **SCÉNOGRAFIE, VIDEO:** Mattěj Frank. **HRAJE:** Anna Zelinková.

18:30 Malý sál – Janka Micenková: NEKROgames

Cynická tragikomedie o lidské samotě a sebedestruktivitě, které člověka můžou pohltit a zničit pokud se těmito problémům nedokáže z různých důvodů postavit. Jestli člověk příliš dlouho žije a JE proti své přirozenosti, je zacyklený v jistém status quo a nedokáže nebo nemá sílu změnit to k vyrovnání existenci, tak se postupně může dostávat do hraničních psychických i fyzických problémů.

SCÉNÁŘ a REŽIE: Janka Micenková, **DRAMATURGIE:** Veronika Musilová a Milan Rezáč, **SCÉNOGRAFIE:** Petra Lebdušková, **KOSTÝMY:** Markéta Šafáriková, **CHOREOGRAFIE:** Petra Pellarová, **LIGHTING DESIGN:** Reiner Nagel. **HRAJÍ:** Martina Balážová, Pavla Drtinová / Tereza Virtová, Pavel Kryl, Ondřej Lemon, Rostislav Trtík.

Janka Micenková: NEKROgames

20:00 Velký sál – Divadlo Gasparego – M. B. Koltés: Boj černocho se psami

Divadelně sugestivní příběh o latentním strachu z jinakosti, který plodí nenávisť, představí slovenský host. Inscenace získala na festivalu Scénická žatva Cenu za Tvorivý čin roku 2012.

REŽIE, SCÉNA a VÝBĚR HUDBY: Ján Mikuš, **PŘEKLAD:** Michaela Jurrovská, úprava a **DRAMATURGIE:** Jana Mikuš Hanzelová, **KOSTÝMY:** Dorota Hajková. **HRAJÍ:** Stanislav Štofčík, Ľubomír Raši, Mario Kermiet, Helena Hajková / Zuzana Rohoňová, Ľudmila Klimková, Peter Danko.

21:30 Open Air performance před Veletržním palácem – NOT.FOR___: FUNKČNÍ-DYSFUNKČNÍ

Jak poznáte, že něco funguje? Jak poznáte, že něco nefunguje? Co děláte, když něco nefunguje? Opravíte to? Nahradíte to? Zničíte to? Nebo na to jen zapomenete? Co děláte, když něco funguje perfektně? Opravíte to? Nahradíte to? Zničíte to? Nebo na to jen zapomenete?

KONCEPT: Antonín Brinda a Fortuna Hernandez Diaz.

Vytvořeno speciálně pro festival

Nèro Scartch

22:00 Velký sál – Koncert – Nèro Scartch

Projekt stejnojmenného multiinstrumentalisty. Tvorba nemá žánrové hranice, pohybuje se někde v rozmezí tvrdé elektronické hudby s metalovými kytarami, přes ambient až k industriálu.

Vystoupení probíhají s živou kapelou, kterou tvoří Jan Drábek, Jared Ennock a Jan Matějka.

NEDĚLE 6. 10.

Studio Hrdinů

DEN NEXT-TO-DEATH

17:00 Velký sál – Bílé divadlo – Jan Číhal a Vladimír Machek:

Sidonie Nádherná *Pražská premiéra*

Ve světě, kde je individuální prožitek vším, obrací se pozornost k ženě a ženství. Žena je více svázaná s přírodou, a tím větší blízkost k prvopočátku – v jejím lůně přece vzniká život. Žena zdá se být předurčena k tomu, aby muži ukazovala nové cesty a skýtala mu oporu v nejistém světě – její ruce je svěřeno vést muže tam, kde ho chce mít Bůh...

Nèro Scartch

REŽIE: Jan Číhal a kol., **SCÉNÁŘ:** Jan Číhal, Vladimír Machek, **HUDBA:** Jana Sglundová, No Balls Ensemble, Pavel Helebrand. **HRAJÍ:** Šárka Nebojšová, Jana Sglundová, Eva Cyprichová, Jan Číhal, Petr a Luděk Jičínský, Rostislav Holman, Jakub Číhal, Jiří Sekáč, Poldina Kristin, Valter Kotterba.

18:30 Malý sál – Eva Tálská: Hladový ples *Pražská premiéra*

Inscenace se dotýká uzurpace směřující k likvidaci českého a slovenského národa, jeví se jako menší či větší koncentrák bez oplocení, ale žijící ve zvláštní tabuizované izolovanosti uprostřed společnosti.

Scénář je vytvořen z cyklu Potopa Františka Halase včetně vybraných Náčrtů a Záznamů. Dále do skladby scénáře patří Modlitba stará – stará, Modlitba za vodu, Krajina s kyvadly a několik čtyřverší ze sbírky Naděje s bukovými křídly – vše od Jana Skácela. Scénář doplňuje báseň Píseň Josefa Čapka a báseň Tvé srdce Agáto... Charlese Baudelaira. Potápějící dům je inspirován snem Tomáše Janybky, Časový proud vychází ze snu Viktora Černického.

REŽIE a SCÉNOGRAFIE: Eva Tálská, **HUDBA:** skladby Petera Gramaha, **POHYBOVÁ PŘÍPRAVA A BAROKNÍ TANCE:** Sandra Donáczí, **VÝROBA:** Antonín Maloň, výtvarná konzultace: Sylva Hanáková. **HRAJÍ:** Monika Matoušková, Táňa Janevová, Veronika Troppová, Růžena Dvořáková, Tomáš Janybka, Viktor Černický, Filip Teller.

Eva Tálská: Hladový ples

20:00 Foyer – Poslední debata z cyklu Možnosti alternativy

Na pranýři bude tentokrát Vladimír Hulec.

21:00 Malý sál – AVA'n'GARDE: Akce K Premiéra

Multimediální scénická montáž připomínající pozapomenutou kapitolu historie, kdy českoslovenští vojáci pomáhali dohlížet spolu s Poláky, Švýcary a Švédy na dodržování příměří po korejské válce. Autentické vzpomínky členů Dozorčí komise neutrálních států z let 1953–1956 spojené zakomponované do zvukové ambientní koláže spojující elektronickou hudbu s akustickými nástroji a s terénními nahrávkami z Koreje doplňují filmy pořízené samotnými účastníky.

NÁMĚT, SCÉNÁŘ a REŽIE: Alex Švamberk, video: Sonja Jurčáková. **HUDBA:** Jana Kneschke – *elektrické housle*, Hamply, Alexandra Niklíčková – akordeon, klávesy, xylofon, Vladimír Štastka – baskytary, Alex Švamberk – elektronika, sampley, syntezátory, perkuse, hlas, Andrea Švamberková – hlas.

22:30 Velký sál – Koncert DekadentFabrik

Duchovně se hudba DekadentFabrik vrací k divokému a trochu psychedelickému jazzu starých zakouřených klubů. Jejich živé koncerty bývají často přirovnávány k prožitku po požití tvrdých drog, ale bez následných abstinčních příznaků.

VIDEOPROJEKCE: Ondřej Tuček. **HUDBA:** David Cajthaml – *el. kytara, sampler, AUTOR hudebních podkladů*, Dj Satan (Otto M. Urban) – *sampler*, Mikoláš Chadima – *saxofony*, Ivan Bierhanzl – *el. kontrabas a baskytara*.

Spitfire Company & Sivan Eldar: Antiwords

ČTVRTEK 10. 10.**NoD/Roxy****20:00 Spitfire Company & Sivan Eldar: Antiwords**

Ovlivněno dílem Václava Havla především jeho hrou Audience a jejím legendárním zpracováním režiséra Menzela, který do role sládky obsadil Landovského, jenž během hraní vypil přibližně devět osmistupňových piv. Podaří se Měrence Čechové a Jindřišce Křivánkové překonat tento výkon? Podaří se jim dosáhnout hraničního stavu, který odkazuje na

havlovský motiv odcizení a hrabalovskou poetiku samoty. V hlavní roli spolu s aktérkami inscenace i velké hlavy od sochařky Pauliny Skavové a hudba Sivan Eldar speciálně složená pro tuto událost.

KONCEPT: Miřenka Čechová, Petr Boháč **REŽIE:** Petr Boháč, **HUDBA:** Sivan Eldar **LIGHT DESIGN:** Martin Špetlík, Robert Janč **MASKY:** Paulina Skavová.

Festival pořádá o.s. Příští vlna a HAPPY END Production za podpory Ministerstva kultury ČR a Hlavního města Prahy.

Ředitel festivalu → MgA Jakub Matějka / **Kurátoři festivalu** → Lenka Dombrovská a Vladimír Hulec /

Šéfredaktorka Tsunami → Lenka Dombrovská / **Grafika festivalových materiálů** → Studio Designiq /

Produkce → Kryštof Míšek, Jan Chudomel / **PR** → Helena Nobile

MÍSTA KONÁNÍ:

Praha → **Alfred ve dvoře** – Františka Křížka 36, Praha 7 / **Divadlo Kámen** – Nekvasilova 2, Praha 8 / **Rock Café** – Národní 20, Praha 1 / **Roxy/NoD** – Dlouhá 33, Praha 1 / **Studio Hrdinů (Veletřní palác)** – Dukelských hrdinů 47, Praha 7 / **Studio Paměť** – Soukenická 29, Praha 1 / **Trafo Galerie – Puppenklín** – Kurta Konráda 1, Praha 9

Pardubice → **Automatické mlýny Josefa Gočára** – Mezi mosty 436, Pardubice

CENY VSTUPENEK:

100–250 Kč

CENY PERMANENTEK:

250–960 Kč

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:

smsticket.cz a ticketportal.cz

INFORMACE:

www.nextwave.cz, info@nextwave.cz

DĚKUJEME

kulturissimo.cz

kult.

TANEČNÍ ZÓNA

i-divadlo.cz

GOOUT

CityBee

PRAZSKÁ SCÉNA

divadlo.cz

